

herved artikel 8, stk. 7. Der henvises til *betænkningen*, side 259-267.

Et enigt udvalg anbefaler, at offentlige myndigheder skal kunne behandle oplysninger om personnumre under samme betingelser som i dag.

Derimod er der ikke enighed i udvalget med hensyn til, i hvilket omfang der bør være adgang til at behandle sådanne oplysninger i den private sektor.

Et flertal (16 medlemmer) anbefaler, at oplysninger om personnumre i videre udstrækning end i dag skal kunne gøres til genstand for behandling hos private dataansvarlige. Flertallet foreslår således, at private skal kunne behandle oplysninger om personnummer, hvis det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, hvis den registrerede har givet samtykke hertil, eller hvis behandlingen er sagligt begrundet og af betydning for en entydig identifikation i forbindelse med varetagelsen af den dataansvarliges, tredjemands eller den registreredes interesser.

Flertallets forslag er baseret på følgende synspunkter:

Generelt må adgangen til at registrere personnumre anses for at indebære fordele for såvel virksomhederne som de pågældende enkeltpersoner. En privat virksomhed, forening m.v., der som led i sine aktiviteter behandler personoplysninger, f.eks. i forbindelse med kunde- eller medlemsadministration, kan opnå klare fordele ved at være i besiddelse af de pågældendes personnumre. Der opnås en entydig identifikation, såvel internt i virksomhedens eller foreningens administration som ved udveksling af oplysninger med omverdenen. I sidste ende er dette også til gavn for de registrerede, der vil opnå den samme sikre identifikation her som hos det offentlige - og dermed undgår forveksling med andre - ligesom de registrerede vil kunne få hurtigere og billigere ydelser.

Samtidig er det flertallets opfattelse, at ingen væsentlige databeskyttelsesmæssige hensyn taler imod, at der fastsættes mindre restriktive regler for private virksomheders m.v. behandling af personnumre, end tilfældet er i dag.

Flertallet peger herved først og fremmest på, at det enkelte personnummer - bestående af 10 cifre, bygget op efter et bestemt system - ikke i sig selv afslører følsomme oplysninger om den pågældende person. Et personnummer fortæller kun to oplysninger om indehaveren: Alder (og fødselsdato) samt køn.

Hvad angår alder (og fødselsdato) anses denne oplysning i registermæssig henseende hverken for at være et (ufuldstændigt) personnummer eller for at være en oplysning om rent private forhold omfattet af lov om private registre § 3, stk. 2. De første 6 cifre i et

personnummer betragtes i registermæssig henseende som en almindelig personoplysning, der omfattes af den almindelige regel i lov om private registre § 3, stk. 1, dvs. at registrering heraf kan finde sted, hvis registreringen er et naturligt led i den normale drift af en sådan virksomhed. Flertallet anfører i den forbindelse, at Registertilsynet har oplyst, at private virksomheders, foreningers m.v. registrering af de første 6 cifre af personnummeret i praksis ikke giver anledning til problemer i form af klagesager og lignende.

Oplysningen om køn kan i meget sjældne tilfælde udgøre en oplysning om den pågældendes rent private forhold. Der er imidlertid tale om et helt marginalt problem. Flertallet bemærker herved også, at en person, der har gennemgået en kønsskifteoperation, får tildelt et nyt personnummer.

Flertallet anfører endvidere, at den nuværende ordning, hvor private virksomheder i mange tilfælde er afskåret fra at registrere personnumre, samtidig med at lovgivningen i betydeligt omfang gennem særbestemmelser herom påbyder private virksomheder at registrere personnumre, f.eks. af hensyn til skattekontrollen, har den efter flertallets opfattelse uheldige konsekvens, at nogle virksomheder i kraft af adgangen til at registrere personnumre stilles bedre end andre. Flertallet peger i den forbindelse på, at en virksomheds interne anvendelse af lovligt registrerede oplysninger som udgangspunkt ikke er reguleret af registerlovgivningen. Dette indebærer, at en privat virksomhed, der lovligt har registreret sine kunders personnumre p.g.a. en indberetningspligt til skattemyndighederne, internt kan anvende personnumrene også til andre formål, f.eks. i administrative sammenhænge. Flertallet anser det for urealistisk at tro, at man i praksis skulle kunne begrænse private virksomheders interne anvendelse af personnumre til netop det eller de formål, som oprindeligt begrundede registreringerne.

Endelig peger flertallet på, at flere og flere vigtige samfundsmæssige aktiviteter, som tidligere blev varetaget af offentlige myndigheder, i dag udføres i privat regi. En privatisering af en offentlig virksomhed kan efter omstændighederne have den konsekvens, at virksomheden ikke længere kan registrere personnumre i samme omfang som tidligere. Dette forhold taler efter flertallets opfattelse også for, at reglerne for private virksomheders registrering af personnumre bringes i bedre overensstemmelse med reglerne for den offentlige sektor, uden at reglerne nødvendigvis skal være ens.

Et mindretal (2 medlemmer) er af den opfattelse, at den gældende regel i § 4 a i lov om private registre bør opretholdes.